

CS

CS

CS

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 29.9.2010
KOM(2010) 524 v konečném znění

2010/0278 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o účinném prosazování rozpočtového dohledu v eurozóně

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Světová hospodářská a finanční krize odhalila a umocnila potřebu větší koordinace a posíleného dohledu v oblasti hospodářských politik v rámci hospodářské a měnové unie (HMU). Stávající nástroje a metody koordinace a dohledu umožnily EU přestát bouři, kterou by žádný členský stát samostatně nepřestál. Orgány a členské státy EU rychle zareagovaly a nadále společně pracují na obnově po krizi, která neměla v naší generaci obdoby.

Tyto nedávné zkušenosti však také odhalily mezery a slabiny, které v dnešním systému koordinace a v dnešních postupech dohledu přetrvávají. Panuje obecná shoda, že rámec HMU musí být naléhavě posílen tak, aby zajistil makroekonomickou stabilitu a udržitelnost veřejných financí, která je předpokladem trvalého zajištění hospodářského růstu a růstu zaměstnanosti.

Krize drasticky zvrátila příznivý vývoj podmínek v hospodářské a finanční oblasti, který trval do roku 2007, a opět ukázala, že neplánované příjmy nahromaděné v období prosperity nebyly dostatečně využity k vytvoření manévrovacího prostoru pro případ, že by se situace zhoršila. Ve většině členských států bude nutné provést výraznou konsolidaci, kterou se zahájí postupné snižování veřejného dluhu. Tato opatření jsou tím naléhavější, že evropské společnosti a ekonomiky čelí vlivům stárnutí populace, které ještě zvýší tlak na zajištění pracovních sil a na veřejné rozpočty. Vzhledem k nepříznivému dopadu zadluženosti na hospodářské pobídky a růst je potřeba snížit veřejný dluh prostřednictvím vyšších daní a rizikových premií ve většině zemí nanejvýš aktuální.

Klíčovým nástrojem koordinace a dohledu v oblasti fiskální politiky je Pakt o stabilitě a růstu, kterým se provádí ustanovení Smlouvy o rozpočtové kázní. Posílení paktu je důležité jak pro zvýšení důvěryhodnosti schválené koordinované strategie ústupu od fiskální angažovanosti, tak pro zabránění tomu, aby se opakovaly chyby z minulosti. Soubor návrhů, který je nyní předkládán, má posílit pakt tím, že: i) zdokonalí jeho ustanovení na základě zkušeností získaných mimo jiné v průběhu krize, ii) opatří jej účinnějšími donucovacími nástroji a iii) doplní jej o ustanovení o vnitrostátních fiskálních rámcích. Tento soubor návrhů je součástí rozsáhlejší reformy správy ekonomických záležitostí v rámci strategie Evropa 2020, jejíž součástí jsou i návrhy řešení makroekonomické nerovnováhy prostřednictvím zesíleného dohledu včetně mechanismů varování a sankcí. Jednotlivé prvky koordinace v oblasti hospodářské politiky včetně dohledu nad strukturálními reformami by se měly stát součástí nového cyklu dohledu, evropského semestru, který spojí stávající procesy v rámci Paktu o stabilitě a růstu s hlavními směry hospodářských politik a zajistí souběžné předkládání programů stability a konvergenčních programů a národních programů reforem.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

Komise tyto návrhy nastínila ve dvou sděleních: Posílení koordinace hospodářské politiky ze dne 12. května 2010 a Lepší koordinace hospodářské politiky pro stabilitu, růst a nová pracovní místa – Nástroje pro silnější správu ekonomických záležitostí EU ze dne 30. června 2010. Rozhodnutím využít formálního sdělení si Komise přála vyjádřit svůj závazek podporovat dialog s členskými státy, Evropským parlamentem a všemi zúčastněnými stranami a zároveň předkládat konkrétní návrhy opatření.

V červnu 2010 se Evropská rada shodla na tom, že je naléhavě třeba posílit koordinaci našich hospodářských politik. Dohoda zahrnovala první směry týkající se Paktu o stabilitě a růstu a rozpočtového dohledu. Evropská rada se především dohodla na: i) posílení preventivní i nápravné složky Paktu o stabilitě a růstu, včetně sankcí a s patřičným přihlédnutím ke specifické situaci členských států eurozóny, ii) výrazném posílení významu výše a vývoje dluhu a celkové udržitelnosti v rámci rozpočtového dohledu, iii) zajištění toho, aby vnitrostátní rozpočtová pravidla a střednědobé rozpočtové rámce všech členských států byly v souladu s Paktem o stabilitě a růstu, iv) zajištění kvality statistických údajů.

Evropská rada vyzvala pracovní skupinu pro správu ekonomických záležitostí, vedenou předsedou Evropské rady a ustavenou v březnu 2010, a Komisi, aby tyto směry rychle hlouběji rozpracovaly a zajistily jejich účinnost. Mezi Komisí a pracovní skupinou se vytvořil konstruktivní vztah. Komise k činnosti pracovní skupiny přispěla výše zmíněnými sděleními a účelovými příspěvky.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Právní základ Paktu o stabilitě a růstu tvoří články 121 a 126 Smlouvy o fungování Evropské unie. Součástí Paktu je: nařízení Rady (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik (označované za preventivní složku), nařízení Rady (ES) č. 1467/97 ze dne 7. července 1997 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku (označované jako nápravná složka) a usnesení Evropské rady ze dne 17. června 1997 o Paktu o stabilitě a růstu. Tato nařízení byla změněna v roce 2005 nařízeními (ES) č. 1055/2005 a (ES) č. 1056/2005 a doplněna zprávou Rady ze dne 20. března 2005 o „Zlepšení provádění Paktu o stabilitě a růstu“. Cílem předkládaných návrhů jsou další změny nařízení (ES) č. 1466/97 a (ES) č. 1467/97. Další donucovací nástroje jsou předmětem nového nařízení Evropského parlamentu a Rady o účinném prosazování rozpočtového dohledu v eurozóně, založeném na článku 136 Smlouvy ve spojení s čl. 121 odst. 6. Požadavky kladené na rozpočtové rámce členských států jsou předmětem nové směrnice Rady vycházející z čl. 126 odst. 14: cílem směrnice je zejména upřesnit povinnosti vnitrostátních orgánů v souladu s ustanoveními článku 3 protokolu č. 12 ke Smlouvám o postupu při nadměrném schodku.

Preventivní složka Paktu o stabilitě a růstu má zajistit, aby členské státy sledovaly obezřetné fiskální politiky tak, aby nebylo nutné za účelem ochrany udržitelnosti veřejných financí, jejíž porušení by mohlo mít negativní dopad na celou HMU, přistoupit k přísnějším formám koordinace. Proto se od členských států požaduje, aby představily programy stability a konvergenční programy, v nichž nastíní své plány pro dosažení střednědobých rozpočtových cílů, které jsou definovány jako procentní podíl HDP ve strukturálním vyjádření (tj. očištěný od cyklických vlivů a jednorázových a dočasných opatření) a které se v jednotlivých zemích mírně odchyľují od téměř vyrovnané rozpočtové pozice v závislosti na výši veřejného dluhu a rozsahu závazků souvisejících se stárnutím populace. Od členských států, které svých střednědobých rozpočtových cílů nedosáhly, se očekává, že k nim budou směřovat tempem 0,5 % HDP ročně ve strukturálním vyjádření.

V dosahování střednědobých rozpočtových cílů však obecně nebyl učiněn dostatečný pokrok, což způsobilo, že se na veřejných financích nepříznivě projevil hospodářský útlum. Navíc se ukázalo, že strukturální saldo je jako ukazatel výchozí fiskální pozice zemí v praxi nedostatečné, a to vzhledem k obtížnému posouzení cyklické pozice ekonomiky v reálném čase a vzhledem k tomu, že není dostatečně brán zřetel na neplánované příjmy a výpadky

příjmů, které přímo nesouvisí s hospodářským cyklem (zejména vývoj trhu s bydlením a finančního trhu). V důsledku toho došlo k tomu, že v mnoha zemích zdánlivě zdravý stav rozpočtu před krizí pouze zastíral silnou závislost na neplánovaných příjmech využívaných k financování výdajů. Absence těchto příjmů se pak podílela na prudkém nárůstu rozpočtových schodků.

Navrhovaná reforma preventivní složky v reakci na tyto nedostatky zachovává stávající střednědobé rozpočtové cíle a požadavek konvergence ve výši 0,5 % HDP ročně, přičemž zajišťuje účinnost těchto opatření zavedením nové zásady omezitelné fiskální politiky. Podle této zásady by roční růst výdajů neměl být vyšší – a pokud nebyl dosažen střednědobý cíl, měl by být zřetelně nižší – než omezitelně plánované střednědobé tempo růstu HDP, pokud ovšem nedošlo k výraznému překročení střednědobého cíle nebo pokud nebyl růst výdajů překračující omezitelně plánovaný střednědobý růst kompenzován diskrečními opatřeními na straně příjmů. Hlavním cílem je zajistit, aby neplánované příjmy nebyly utráceny, nýbrž byly použity ke snížení dluhu. Tato nová zásada poskytne doporučenou hodnotu, na jejímž základě se budou hodnotit fiskální plány jednotlivých zemí v programech stability a konvergenčních programech. Členskému státu, který nedodrží schválené tempo růstu výdajů a neprovede stanovená opatření na straně příjmů, bude moci Komise vydat varování, a bude-li tato situace přetrvávat či bude-li obzvláště závažná, obdrží tento stát též doporučení Rady učinit nápravná opatření podle článku 121 Smlouvy. Toto doporučení vydané v rámci preventivní složky bude, při prvním udělení a pouze pro země eurozóny, podpořeno donucovacím mechanismem podle článku 136 Smlouvy ve formě úročeného vkladu ve výši 0,2 % HDP. Povinnost složit úročený vklad bude ukládána prostřednictvím nově zavedeného mechanismu založeného na pravidle „obrácené většiny“: při vydání doporučení se vklad stává splatným na základě návrhu Komise, pokud Rada do deseti dnů nerozhodne kvalifikovanou většinou o opaku. Rada může snížit výši vkladu pouze jednomyslně nebo na základě návrhu Komise a odůvodněné žádosti dotyčného členského státu. Vklad spolu s úrokem bude navrácen poté, co Rada dospěje k názoru, že situace, která k uplatnění tohoto opatření vedla, již pominula.

Účelem nápravné složky Paktu o stabilitě a růstu je zabránit vzniku závažných chyb v rozpočtových politikách, které by mohly ohrozit udržitelnost veřejných financí, a vytvořit tak potenciální riziko pro HMU. Z toho vyplývá povinnost členských států zabránit vzniku nadměrného schodku veřejných financí ve srovnání se stanovenou numerickou hranicí schodku veřejných financí (3 % HDP) a veřejného dluhu (60 % HDP nebo hodnota, která se této hranici postupně blíží). Postup při nadměrném schodku, kterým se provádí zákaz nadměrných schodků, stanoví sled kroků, mezi které v případě zemí eurozóny patří i případné uvalení finančních sankcí.

Postup při nadměrném schodku byl opakovaně uplatněn v souladu s příslušnými ustanoveními, a to i za výjimečných okolností finanční krize, čímž se posílila očekávání, že bude řádně proveden. Přesto byly zjištěny určité nedostatky. Zatímco kritéria schodku a dluhu jsou v zásadě rovnocenná a dlouhodobě vysoká zadluženost pravděpodobně představuje vážnější hrozbu pro udržitelnost veřejných financí než příležitostně zvýšený schodek, v praxi se postup při nadměrném schodku téměř výhradně zaměřoval na hranici „3 % HDP“ a zadluženost doposud hrála pouze okrajovou roli. Vyplývá to z toho, že hraniční hodnota dluhu není ve srovnání se schodkem natolik přímočará, mimo jiné proto, že chybí jasný výklad dostatečného tempa snižování a že na poměr dluhu mají větší vliv proměnné, které nejsou pod kontrolou vlády, zejména inflace. Postup při nadměrném schodku se v zásadě opírá o silný donucovací mechanismus spočívající ve finančních sankcích, které mohou a měly by být uvaleny v případě trvající neschopnosti odstranit nadměrný schodek. Tyto sankce však pravděpodobně vstupují do hry v příliš pokročilé fázi procesu a nepředstavují tak

efektivní odstrašující prostředek proti vážným chybám fiskální politiky, a to mimo jiné proto, že finanční situace dané země už může být tak špatná, že hrozba pokuty se ve chvíli, kdy by k ní mělo dojít, přestává jevit jako reálná. Nedávná krize navíc jasně ukázala, že pokud povinnost odstranění nadměrného schodku posiluje očekávání, že solventnost vlády bude zachována, měly by se při stanovení harmonogramu nápravy a rozvržení korekce zohlednit úvahy na úrovni celé HMU.

V reakci na tyto nedostatky jsou navrženy následující klíčové návrhy reformy nápravné složky.

Aby bylo kritérium dluhu v rámci postupu při nadměrném schodku funkční, je třeba zejména přijmout doporučenou číselnou hodnotu, pomocí které by bylo možné posoudit, zda poměr dluhu dostatečně klesá směrem k hranici 60 % HDP. Konkrétně se bude poměr dluhu vůči HDP přesahující 60 % považovat za klesající, pokud se odstup od 60% referenční hodnoty za předchozí tři roky snižoval tempem řádově jedné dvacetiny ročně. Nedosažení této doporučené číselné hodnoty však nemusí nutně vyústit v to, že bude u dotyčné země zahájen postup při nadměrném schodku. Takové rozhodnutí by muselo zohlednit všechny rozhodující faktory, zejména faktory sloužící k posouzení vývoje dluhu, například zda snižování dluhu brání velmi nízký nominální růst, a zároveň rizikové faktory spojené se strukturou dluhu, zadlužeností soukromého sektoru a implicitními závazky souvisejícími se stárnutím populace. V souladu s větším důrazem na zadluženost by se v případě nesplnění kritéria schodku měly více zohlednit rozhodující faktory, pokud se výše dluhu země nachází pod hranicí 60 % HDP.

Navrhovaný flexibilnější přístup, pokud jde o zohledňování rozhodujících faktorů v procesu zjišťování existence nadměrného schodku, by také měl pomoci zemím, které provádějí systémové penzijní reformy, po uplynutí pětiletého přechodného období, jež je v současnosti stanoveno. Zvláštní ustanovení Paktu o stabilitě a růstu týkající se systémových penzijních reforem a věnované kritériu schodku se také rozšiřují na kritérium dluhu, a to zavedením shodného pětiletého přechodného období pro zhodnocení čistých nákladů na tyto reformy při posuzování souladu s kritériem dluhu. Kromě toho by se mělo rovněž zvážit částečné či úplné zrušení dříve provedených systémových penzijních reforem při zahájení i při ukončení postupu při nadměrném schodku.

Prosazování je posíleno zavedením nové řady finančních sankcí pro členské státy eurozóny. Tyto sankce by se uplatňovaly v mnohem dřívější fázi procesu a byly by odstupňovány. Konkrétně by šlo o neúročený vklad ve výši 0,2 % HDP splatný na základě rozhodnutí o zahájení postupu při nadměrném schodku dané země. V případě nesplnění prvního doporučení k nápravě schodku by pak tento vklad byl převeden na pokutu. Částka se rovná pevné složce sankcí, které jsou již stanoveny v posledním kroku postupu při nadměrném schodku. Zároveň také souvisí s rozpočtem EU, což by mělo zjednodušit předpokládaný přechod na systém prosazování založený na rozpočtu EU, jak bylo nastíněno ve výše zmíněném sdělení Komise z 30. června 2010. Další nedodržení pravidel by vedlo ke stupňování sankcí v souladu s již existujícími ustanoveními Paktu o stabilitě a růstu. Aby se při prosazování omezil prostor pro diskreční rozhodování, má se pro ukládání nových sankcí v souvislosti s následnými kroky postupu při nadměrném schodku používat mechanismus založený na pravidle „obrácené většiny“. Konkrétně v každé fázi postupu při nadměrném schodku Komise navrhne relevantní sankci, která bude považována za schválenou, pokud Rada do deseti dnů nerozhodne kvalifikovanou většinou o opaku. Výši neúročeného vkladu nebo pokuty bude moci Rada snížit nebo zrušit pouze jednomyslně nebo na základě konkrétního návrhu Komise vycházejícího z výjimečných hospodářských okolností nebo na základě odůvodněné žádosti dotyčného členského státu.

Kritéria pro posouzení toho, zda jsou doporučení v každé fázi splněna, včetně možnosti povolit prodloužení lhůt určených pro nápravu nadměrného schodku, jsou upřesněna s explicitním důrazem na fiskální proměnné, které lze považovat za proměnné podléhající přímé kontrole vlády, zejména výdaje, obdobně jako u přístupu navrhovaného v preventivní složce. Nad rámec těchto okolností specifických pro jednotlivé země se zavádí možnost prodloužit lhůty také v případě celkové hospodářské krize.

Účinné prosazování koordinačního rámce v oblasti rozpočtů zemí HMU samozřejmě nemůže být založeno pouze na ustanoveních přijatých na úrovni EU. Vzhledem ke specifické decentralizované povaze tvorby fiskálních politik v rámci EU a obecné potřebě přenášet právní předpisy EU do vnitrostátních legislativ je nezbytné, aby se cíle rozpočtového koordinačního rámce HMU odrazily ve vnitrostátních rozpočtových rámcích. Vnitrostátní rozpočtový rámec je soubor prvků, které jsou základem vnitrostátního fiskálního řízení, tj. institucionální politické uspořádání charakteristické pro každou zemi, které formuje tvorbu fiskální politiky na úrovni jednotlivých členských států. Patří sem veřejné účetní systémy, statistika, postupy vytváření prognóz, numerická fiskální pravidla, rozpočtové postupy, kterými se řídí všechny fáze procesu vytváření rozpočtu a zejména střednědobé rozpočtové rámce, a fiskální vztahy mezi jednotlivými dílčími sektory státní správy. Ačkoli je nutné respektovat specifické potřeby a preference členských států, určité prvky se jeví jako potřebné pro zajištění minimální kvality a soudržnosti s rozpočtovým rámcem HMU. Tyto prvky jsou předmětem navrhované směrnice o národních rozpočtových rámcích, která má doplnit reformu Paktu o stabilitě a růstu. Uvedené prvky v první řadě vyžadují, aby nejzákladnější součástí vnitrostátních rozpočtových rámců, konkrétně účetní, statistické a prognostické postupy, fungovaly v souladu s minimálními evropskými standardy tak, aby bylo dosaženo transparentnosti a zjednodušilo se sledování vývoje ve fiskální oblasti. Do vnitrostátních rozpočtových rámců též musí být zavedena perspektiva víceletého fiskálního plánování, aby se zajistilo dosažení střednědobých cílů stanovených na úrovni EU. Členské státy navíc musejí zavést numerická fiskální pravidla vedoucí ke splnění mezních hodnot pro schodek a dluh. Členské státy musejí zajistit, aby se tyto prvky uplatnily ve všech dílčích sektorech státní správy. Vnitrostátní orgány také musejí zajistit transparentnost rozpočtového procesu a poskytovat podrobné informace o případných mimorozpočtových fondech, daňových výdajích a podmíněných závazcích.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o účinném prosazování rozpočtového dohledu v eurozóně**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 136 ve spojení s čl. 121 odst. 6 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

poté, co postoupily návrh legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Členské státy, jejichž měnou je euro, mají zvláštní zájem a povinnost provádět hospodářské politiky, které podporují řádné fungování hospodářské a měnové unie, a vyvarovat se politik, které ho ohrožují.
- (2) Za účelem zajištění řádného fungování hospodářské a měnové unie umožňuje Smlouva přijmout v eurozóně zvláštní opatření nad rámec ustanovení použitelných na všechny členské státy.
- (3) Aby bylo prosazování rozpočtového dohledu v eurozóně účinnější, jsou zapotřebí dodatečné sankce. Tyto sankce by měly posílit důvěryhodnost rámce pro fiskální dohled v Unii.
- (4) Pravidla stanovená tímto nařízením by měla zajistit spravedlivé, včasné, odstupňované a účinné mechanismy pro dodržení preventivní a nápravné složky Paktu o stabilitě a růstu, zejména nařízení (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik² a nařízení Rady (ES) č. 1467/97 ze dne 7. července 1997 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku³.
- (5) Sankce pro členské státy, jejichž měnou je euro, v rámci preventivní složky Paktu o stabilitě a růstu by měly motivovat k obezřetné fiskální politice. Tato politika by měla zajistit, aby tempo růstu veřejných výdajů za normálních okolností nepřekročilo obezřetně plánované střednědobé

¹ Úř. věst. C, , s. .

² Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 1.

³ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 6.

tempo růstu hrubého domácího produktu (HDP), ledaže by překročení výdajů bylo vyrovnáno zvýšením veřejných příjmů nebo diskreční snížení příjmů snížením výdajů.

- (6) Obezřetnou fiskální politikou by měl být účinně dosažen a udržen střednědobý rozpočtový cíl. Orientace na střednědobý cíl pro stav rozpočtu by měla členským státům zajistit dostatečnou rezervu ve vztahu k 3% referenční hodnotě pro schodek veřejných financí, umožnit zabezpečení rychlého postupu směrem k udržitelnosti a současně poskytnout prostor k manévrování, především s ohledem na potřebu veřejných investic.
- (7) V rámci preventivní složky Paktu o stabilitě a růstu by motivem k obezřetné fiskální politice měla být povinnost složit úročený vklad, která by byla dočasně uložena členskému státu, jehož měnou je euro a který nedosahuje dostatečného pokroku v rozpočtové konsolidaci. Povinnost by byla uložena v případě, kdy přes počáteční varování Komise pokračuje členský stát v jednání, které sice není porušením zákazu nadměrného schodku, avšak je nebezpečné a potenciálně na újmu hladkému fungování hospodářské a měnové unie, a z tohoto důvodu Rada vydá doporučení v souladu s čl. 121 odst. 4 Smlouvy.
- (8) Složený úročený vklad by měl být společně s naběhlými úroky uvolněn ve prospěch dotyčného členského státu poté, co Rada dospěje k závěru, že situace, jež vedla k uložení povinnosti složit vklad, již pominula.
- (9) V rámci nápravné složky Paktu o stabilitě a růstu by sankce pro členský stát, jehož měnou je euro, měly spočívat v povinnosti složit neúročený vklad v případě rozhodnutí Rady o existenci nadměrného schodku a v povinnosti uhradit pokutu v případě nesplnění doporučení Rady k odstranění nadměrného schodku. Tyto sankce by měly být uloženy bez ohledu na to, zda dotyčnému členskému státu byla již dříve uložena povinnost složit úročený vklad.
- (10) Výše úročeného vkladu, neúročeného vkladu a pokuty podle tohoto nařízení by měla být stanovena tak, aby zajistila odstupňování sankcí v rámci preventivní i nápravné složky Paktu o stabilitě a růstu a poskytla dostatečnou motivaci, aby členské státy, jejichž měnou je euro, dodržovaly fiskální rámec Unie. Pokuta spojená s čl. 126 odst. 11 Smlouvy, upřesněná v článku 12 nařízení (ES) č. 1467/97⁴, se skládá z pevné složky ve výši 0,2 % HDP a z pohyblivé složky. Odstupňování a rovné zacházení s členskými státy je tedy zajištěno, pokud se úročený vklad, neúročený vklad a pokuta podle tohoto nařízení rovnají 0,2 % HDP, tj. výši pevné složky pokuty spojené s čl. 126 odst. 11 Smlouvy.
- (11) Rada by měla mít možnost snížit nebo zrušit sankce uložené členskému státu, jehož měnou je euro, na základě návrhu Komise vycházejícího z odůvodněné žádosti dotyčného členského státu. V rámci nápravné složky Paktu o stabilitě a růstu by Komise také měla mít možnost navrhnout snížení nebo zrušení sankce na základě mimořádných hospodářských okolností.
- (12) Neúročený vklad by měl být uvolněn po nápravě nadměrného schodku a úrok z tohoto vkladu a vybrané pokuty by měly být rozděleny mezi členské státy, jejichž měnou je euro a které nemají nadměrný schodek a není s nimi veden postup při nadměrné nerovnováze.
- (13) Pravomoc přijímat jednotlivá rozhodnutí o uplatnění sankčních mechanismů stanovených v tomto nařízení by měla být svěřena Radě. Jako součást koordinace hospodářských politik

⁴ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 6.

členských států v rámci Rady podle čl. 121 odst. 1 Smlouvy jsou tato jednotlivá rozhodnutí bezprostředním pokračováním opatření přijatých Radou v souladu s články 121 a 126 Smlouvy a nařízení (ES) č. 1466/97 a (ES) č. 1467/97.

- (14) Jelikož toto nařízení obsahuje obecná pravidla pro účinné prosazování nařízení (ES) č. 1466/97 a (ES) č. 1467/97, mělo by být přijato řádným legislativním postupem podle čl. 121 odst. 6.
- (15) Protože cíle, tj. vytvoření jednotného sankčního mechanismu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Kapitola I

Předmět

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví systém sankcí za účelem posílení prosazování preventivní a nápravné složky Paktu o stabilitě a růstu v eurozóně.
2. Toto nařízení se vztahuje na členské státy, jejichž měnou je euro.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1. „preventivní složkou Paktu o stabilitě a růstu“ systém mnohostranného dohledu organizovaný podle nařízení (ES) č. 1466/97 z července 1997;
2. „nápravnou složkou Paktu o stabilitě a růstu“ postup kontroly nadměrného schodku členských států upravený v článku 126 Smlouvy a v nařízení (ES) č. 1467/97 ze dne 7. července 1997;
3. „mimořádnými hospodářskými okolnostmi“ okolnosti, za nichž se překročení referenční hodnoty schodku veřejných financí považuje za výjimečné ve smyslu čl. 126 odst. 2 písm. a) druhé odrážky Smlouvy a ve smyslu nařízení (ES) č. 1467/97.

Kapitola II

Sankce v rámci preventivní složky Paktu o stabilitě a růstu

Článek 3 *Úročený vklad*

1. Jestliže Rada podá členskému státu doporučení v souladu s čl. 121 odst. 4 Smlouvy k přijetí nezbytných nápravných opatření v případě trvalého nebo zvláště závažného a významného odchýlení od obezřetné fiskální politiky ve smyslu čl. 6 odst. 3 nařízení (ES) č. 1466/97, uloží na návrh Komise členskému státu povinnost složit úročený vklad. Rozhodnutí se považuje za Radou přijaté, pokud Rada nerozhodne kvalifikovanou většinou o zamítnutí návrhu Komise do deseti dnů od jeho přijetí Komisí. Rada může návrh změnit v souladu s čl. 293 odst. 1 Smlouvy.
2. Komisí navržená výše úročeného vkladu činí 0,2 % hrubého domácího produktu (HDP) dotyčného členského státu v předchozím roce.
3. Vklad je úročen sazbou odrážející úvěrové riziko Komise a příslušné investiční období.
4. Odchylně od odstavce 2 může Komise na základě odůvodněné žádosti dotyčného členského státu zaslané Komisi do deseti dnů od přijetí doporučení Rady podle odstavce 1 navrhnout snížení výše úročeného vkladu nebo jeho zrušení.
5. Pomine-li situace, na jejímž základě bylo podáno doporučení podle odstavce 1, rozhodne Rada na návrh Komise, že vklad spolu s naběhlými úroky z vkladu bude vrácen dotyčnému členskému státu. Rada může návrh Komise změnit v souladu s čl. 293 odst. 1 Smlouvy.

Kapitola III

Sankce v rámci nápravné složky Paktu o stabilitě a růstu

Článek 4 *Neúročený vklad*

1. Jestliže Rada v souladu s čl. 126 odst. 6 Smlouvy rozhodne, že v členském státě existuje nadměrný schodek, uloží na návrh Komise členskému státu povinnost složit neúročený vklad. Rozhodnutí se považuje za Radou přijaté, pokud Rada nerozhodne kvalifikovanou většinou o zamítnutí návrhu Komise do deseti dnů od jeho přijetí Komisí. Rada může návrh změnit v souladu s čl. 293 odst. 1 Smlouvy.
2. Komisí navržená výše neúročeného vkladu činí 0,2 % HDP dotyčného členského státu v předchozím roce.
3. Pokud má členský stát u Komise složen úročený vklad podle článku 3, bude tento úročený vklad převeden na vklad neúročený.

Pokud výše dříve složeného úročeného vkladu a naběhlých úroků převyšuje výši požadovaného neúročeného vkladu, je částka rozdílu vrácena členskému státu.

Pokud výše požadovaného neúročeného vkladu převyšuje výši dříve složeného úročeného vkladu a z něho naběhlých úroků, dorovná členský stát zbývající částku při složení neúročeného vkladu.

4. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku může Komise na základě mimořádných hospodářských okolností nebo odůvodněné žádosti dotyčného členského státu zaslané Komisi do deseti dnů od přijetí rozhodnutí Rady podle čl. 126 odst. 6 Smlouvy navrhnout snížení výše neúročeného vkladu nebo jeho zrušení.

Článek 5

Pokuta

1. Jestliže Rada rozhodne v souladu s čl. 126 odst. 8 Smlouvy, že členský stát nepřijal ve stanovené lhůtě účinná opatření na základě jejího doporučení, rozhodne na návrh Komise, že členský stát zaplatí pokutu. Rozhodnutí se považuje za Radou přijaté, pokud Rada nerozhodne kvalifikovanou většinou o zamítnutí návrhu Komise do deseti dnů od jeho přijetí Komisí. Rada může návrh změnit v souladu s čl. 293 odst. 1 Smlouvy.

2. Komisí navržená výše pokuty činí 0,2 % HDP dotyčného členského státu v předchozím roce.

3. Pokud má členský stát u Komise složen neúročený vklad podle článku 4, bude tento neúročený vklad převeden na pokutu.

Pokud výše dříve složeného neúročeného vkladu převyšuje výši požadované pokuty, je částka rozdílu vrácena členskému státu.

Pokud výše požadované pokuty převyšuje výši dříve složeného neúročeného vkladu nebo pokud nebyl dříve složen žádný neúročený vklad, dorovná členský stát zbývající částku při úhradě pokuty.

4. Odchylně od odstavce 2 tohoto článku může Komise na základě mimořádných hospodářských okolností nebo odůvodněné žádosti dotyčného členského státu zaslané Komisi do deseti dnů od přijetí rozhodnutí Rady podle čl. 126 odst. 8 Smlouvy navrhnout snížení nebo zrušení pokuty.

Článek 6

Vrácení neúročeného vkladu

Jestliže Rada v souladu s čl. 126 odst. 12 Smlouvy rozhodne o zrušení některých nebo všech svých rozhodnutí, jsou veškeré neúročené vklady složené členským státem u Komise dotyčnému členskému státu vráceny.

Článek 7

Rozdělení úroků a pokut

Úroky plynoucí Komisi z vkladů složených podle článku 4 a pokuty vybrané podle článku 5 představují jiné příjmy ve smyslu článku 311 Smlouvy a rozdělují se mezi členské státy, jejichž měnou je euro, které nemají nadměrný schodek stanovený v souladu s čl. 126 odst. 6 Smlouvy a s nimiž není veden postup při nadměrné nerovnováze ve smyslu nařízení (EU) č. [.../...], poměrně jejich podílu na hrubém národním důchodu těchto způsobilých členských států.

Kapitola IV

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 8 *Hlasování v Radě*

Ve věci opatření podle článků 3, 4 a 5 hlasují v Radě pouze členové Rady zastupující členské státy, jejichž měnou je euro, a Rada jedná bez ohledu na hlas člena Rady zastupujícího členský stát, jehož se věc týká.

Kvalifikovaná většina členů Rady uvedená v předchozím pododstavci je vymezena podle čl. 238 odst. 3 písm. a) Smlouvy.

Článek 9 *Vstup v platnost*

Toto nařízení vstupuje v platnost [xx] dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne [...].

Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně